

Katie Lowe: Jumalten verta suonissamme

[PM/31 ADMIN](#)

SARA SAVOLAINEN (16.10.2019)

Katie Lowen teoksella *Jumalten verta suonissamme* on lupaavat lähtökohdat: on tapahtunut käsittämätön murha ja jotenkin tähän liittyy 16-vuotias Violet, hänen kolme ystäväänsä ja noituus. Violet on siirtynyt tyttökouluun Elm Hollow Academyyn oltuaan jonkin aikaa kotiopetuksessa. Hänen menneisyydestään löytyy niin traaginen onnettomuus, missä hänen isänsä ja pikkusiskonsa menehtyivät, kuin yksinäisyyttä, mikä kalvaa hänen mieltään uudessa koulussa. Tutustuttuaan kolmen tytön, Robinin, Alexin ja Gracen, porukkaan, yksinäisyyden muistot saavat Violetin tekemään mitä tahansa sulautuakseen osaksi tätä ryhmää.

Teosta mainostetaan Donna Tarttin *Jumalat juhlivat öisin* ja Emma Clinen *Tytöt* risteytymänä, mutta valitettavasti teos ei yllä lähellekään näiden kahden kirjan hienoutta. Lowen teos lainaa liikaa Tarttilta, osa yksityiskohdista on kuin suoraan *Jumalat juhlivat öisin*-kirjasta. Suomennoksen nimikin on taidettu valita sen viittaavuuden takia, sillä alkuperäinen nimi on *The Furies* eli Raivottaret. Clinen teokseen viittaaminen saa odottamaan vimmaista tyttöyden ja ystävyiden kuvausta, mutta valitettavasti sitä Lowen teos ei anna. Lowella olisi ollut suuret mahdollisuudet kirjoittaa tykittävää feminististä kuvausta tyttöydestä ja tyttöjen välisestä ystävydestä, sen voimasta ja kantavuudesta, mutta valitettavasti Violetin niin sanottu ystävyys Robinin kanssa on täynnä vehkeilyä ja kieroilua, salaisuuksia ja valheita, kontrolloimista ja alistamista. Jos Lowe olisi sen sijaan kirjoittanut kaiken kantavasta ystävydestä, olisi se pelastanut paljon teoksesta.

Teos iloittelee laajoilla kirjallisuus- ja taideviittauksilla:

”Muistelen tapahtumapaikkaa edelleen, koska se oli niin täydellisesti sommiteltu, kuin renessanssimaalaus. Tytön pää hiukan kallellaan, niin kuin *Pietàssa*, vaikka en tajunnutkaan sitä vielä silloin.”

Violet ystävineen opiskelevat opettajansa johdolla salaisessa opintopiirissä naisten puolta kirjallisuus- ja taidehistoriasta. Lopulta kaikki kietoutuu Raivottarien, Medeian ja Medusan ympärille, kun tytöt inspiroituvat vahvoista ja kostavista naisista kohtalokkain seurauksin. Ja edelleen antiikin taide inspiroi nyky maailmaa ja tyttöjen opintopiirin opettajaa sanoo heille:

”Tämäkin, niin kuin kaikki, tehtiin antiikin aikana paremmin. Ei: antiikin *naiset* tekivät sen paremmin.”

Lowe on teoksessaan halunnut kuvata tyttöjen voiman, näyttää, että kaikki on mahdollista tytöille. Tytöt päättävätkin ottaa kohtalonsa omiin käsiin:

”Me kävimme lähellä jumalallista. Me kosketimme jumalia, tunsimme heidän verensä virtaavan suonissamme.”

Tyttöjen vimma on suuri, kun he kohtaavat kaltoinkohtelua, mutta valitettavasti Lowe ei ole osannut koota tarinaansa uskottavasti.

Jumalten verta suonissamme vaivaa myös epäuskottavuus tapahtumien suhteen. Käsittämättömiä murhia tulee lisää, tapahtumat vain tapahtuvat eivätkä traumaattiset kokemukset näytä vaikuttavan liiaksi henkilöihin. Epäuskottavuus vaivaa myös henkilöitä, sillä Lowe ei ole heihin syventynyt lainkaan. Tyttöporukan kaksi muuta tyttöä, Alex ja Grace jäävät täysin tuntemattomiksi, eikä kenestäkään henkilöstä saa otetta. Kaikki Violetin kohtaamat nuoret miehet ovat vain seksin perään. Kaiken käsittelyn suhteen kosketaan vain pintaa, vaikka teoksella olisi ollut mahdollisuudet monien mielenkiintoisten asioiden käsittelemiseen.

Kristiina Vaara on hyvin suomentanut teoksen ja Lowen nuortenkirjallisuuteen sopivan kielen. Kerronnassa on sopivaa teinimäisyyttä ja se sopii 16-vuotiaiden tyttöjen maailmaan. Tätä hienoutta rikkoo vain se, että teoksen kertoja on itse asiassa Violet aikuisena eikä tapahtumahetkellä. Kieli on niin hyvää ja sujuvalukuista, että toisenlainen kertojaratkaisu olisi ollut sopivampi.

Katie Lowe: *Jumalten verta suonissamme* (The Furies) Suom. Kristiina Vaara. Gummerus, 2019, 351 s.

Sara Savolainen on kirjallisuuden opiskelija Jyväskylän yliopistosta.